

LWIK (2) *sb m*

N sg lwik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „lew”; scymnus Calep (2) : Stracził to lwik czo ma kotek RejRozm 407; Calep 959a.

W charakterystycznym połączeniu: młody lwik.

Cf LEWEK, LWIĄTKO, [LWIC], LWICZEK, [LWICZĘ], LWIĘ

JW